

Februar - Birgitte Franck, formand 2001-2003

ALF 90 år - fødselsdagsberetninger

Bestyrelsen i ALF har bedt en række personer med tilknytning til Audiologopædisk Forening og/eller det audiologopædiske arbejdsområde om at skrive en lille fortælling til ALF. I februar måned er det Birgitte Franck, tidligere formand for ALF fra 2001 – 03, der fortæller.

Birgitte Franck - Formand 2001 - 03

Jeg har valgt at se tilbage på de 2 år, jeg var formand for ALF ud fra min mavefornemmelse.

Vores fagområde var normalt ikke specielt synligt i pressen. Dog var der i 2003 pludselig megen presseomtale i forbindelse med en undersøgelse, der blev foretaget af sprogforskere på Syddansk Universitet. Det viste sig, at danske småbørn var forsinkede i deres sproglige udvikling sammenlignet med børn i andre europæiske lande. Det var et meget godt eksempel på, at hvis man skal sprænge mediemuren, så skal der ligge forskning bagved.

Jeg benyttede ovenstående undersøgelse til at ride en af mine kæpheste, - nemlig at forældrene skal være mere synlige i forbindelse med den tale-hørepædagogiske undervisning. Skal vi løfte børnene med forskellige former for sproglige vanskeligheder, bør vi som fagpersoner lægge meget mere vægt på, at forældrene er til stede, når der bliver givet tale-hørepædagogisk undervisning. Sådan var min holdning for 10 år siden. Det er den i dag med endnu større vægt.

I min formandstid fik foreningen en forespørgsel fra Retsvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet. Foreningen blev spurgt, om ALF havde retningslinjer for forældresamarbejde og for arbejdet som audiologopæder. Svaret blev et klart "nej" til det første og et "ja" til det andet spørgsmål.

I de år jeg var formand, begyndte man så småt at fokusere på, at forældre var vigtige samarbejdspartnere - i hvert tilfælde omkring børn med høretab. Jeg havde en aftale med ALF's sekretariatet, at hvis der ringede folk, der havde faglige spørgsmål, så kunne de kontakte mig. Jeg husker flere forældre, der var frustrerede over, at den flinke og sikkert dygtige talepædagog underviste barnet en gang om ugen, uden at forældrene var involveret - højst via et par linjer i kontaktbogen om, hvad der var blevet lavet i undervisningstimen.

Med økonomisk hjælp fra høreapparatfirmaerne lykkedes det at få AVT uddannede undervisere fra udlandet til Danmark. Således blev den spæde begyndelse til at fokusere på forældreinddragelse i undervisningen startet på efteruddannelseskurser på Hotel Nyborg Strand for ca. 10 år siden.

Et af de spørgsmål, der fyldte en del i min formandsperiode, var fokus på "autorisation". Foreningen kontaktede daværende Indenrigs- og Sundhedsminister, for at høre om mulighederne for at audiologopæder kunne blive autoriserede. Svaret kredsede omkring afvejning mellem hensynet til forbrugersikkerhed og hensynet til den frie konkurrence. Det blev konkluderet, at arbejdet som audiologopæd ikke var en potentiel fare for patientsikkerheden. Afslutningsvis blev

der i svarbrevet gjort opmærksom på, at en autorisationsordning ikke er en forudsætning for, at audiologopæder kan udføre deres faglige virke, idet der ikke er tale om en virksomhed, som gennem autorisation, er forbeholdt en bestemt gruppe af sundhedspersoner. Det var svaret, vi fik fra den daværende Sundhedsminister - et svar, som jeg på ingen måde forstod dengang og heller ikke nu.

Vi havde fornøjelsen at høre Christine Yoshinaga-Itano tale på efteruddannelseskurset i 2002, hvor hun ud fra egen forskning pegede på vigtigheden af at finde børn med høretab tidligt og behandle dem med det samme. 3 år senere blev loven om hørescreening af nyfødte vedtaget i Danmark. Jeg skrev i en leder i 2002, at jeg ville forvente, at mange ting i samfundet vil gøre, at vi som talehørepædagoger og audiologopæder kommer til at revurdere vores syn på faglige tiltag indenfor de næste år. Den spådom er gået i opfyldelse. Det er således med en god mavefornemmelse, at jeg 10 år senere kan se, at der er sket store fremskridt indenfor vores område. Her tænker jeg især på audiologien -nok fordi det er den, der stod og står mit hjerte nærmest af alle fag-specialer.

Birgitte Franck, formand 2001 - 2003